

Tko su medicinske sestre internističke onkologije koje rade s oboljelima od sarkoma?

Teško je u nekoliko rečenica opisati medicinsku sestru internističke onkologije. One nisu samo zdravstveni profesionalci usmjereni na davanje kemoterapije i ostalih onkoloških lijekova, već su i osobe pune empatije koje pacijentima i njihovim obiteljima pomažu u svakodnevnom nošenju sa svim tegobama koje bolest donosi.

One su brze, okretne i uvijek sveprisutne za pacijente, njihove obitelji i svoje kolege i kolegice, danju, noću, 7 dana u tjednu i 365 dana u godini...

Profesionalno odrađuju svoj posao koji je izazovan, psihofizički zahtjevan i nažalost slabo plaćen. Plaća im nije samo novac, već i osmijeh i zadovoljstvo svakog pacijenta.

Martina – med. sestra

Radni dan medicinske sestre na Odjelu za internističku onkologiju - briga za oboljelog od sarkoma

Radni dan medicinske sestre započinje u 07.00 ujutro, primopredajom smjene.

Primopredajom smjene, noćne sestre daju detaljno izvješće o stanju pacijenata jutarnjoj službi.

Nakon toga slijedi zdravstvena njega bolesnika. Zdravstvena njega osnovni je posao medicinskih sestara, a odnosi se na pomoć pokretnom i nepokretnom pacijentu na zadovoljavanje njihovih potreba za hranom, vodom te njegom tijela. Njega je posebno važna za sprječavanje komplikacija dugotrajnog ležanja kod nepokretnih bolesnika.

Dolaskom novih pacijenata na odjel, započinje vađenje krvi, mjerenje vitalnih funkcija i priprema za podjelu onkološke terapije. Medicinske sestre posebno su educirane za aplikaciju onkološke terapije te prepoznavanje komplikacija istih. Svi zadaci se obavljaju krajne profesionalno i uz dozu empatije.

Posao je dinamičan i uz malen broj sestara zahtjeva velike napore. Usprkos svemu, uvijek nađemo vremena za utješnu i lijepu riječ svim pacijentima, a posebno onima koji su zabrinuti za svoje zdravstveno stanje, koji su u velikom strahu i kojima boravak u bolnici teško pada.

Martina – med. sestra

Kad govorimo o skrbi za onkološkog pacijenta, govorimo o radu stručnjaka različitih znanstveno - stručnih grana, koji se u svom radu nadopunjuju te skrb za onkološkog pacijenta čine potpunom.

Samo holističkim pristupom i sinergističkim djelovanjem moguće je postići optimum kako u fizičkim, tako i u psihološkim aspektima, oboljele osobe. To je ono što ne želi ni pacijent, niti obitelj oboljelog, a ni mi kao zdravstveni djelatnici.

Skrb za onkološkog bolesnika ne podrazumijeva samo provođenje nekog vida onkološkog liječenja (radioterapija, kemoterapija, kirurško liječenje, imunoterapija...) Ona zahtjeva puno više, neophodno je uključiti članove obitelji u skrb za oboljelog, uputiti bolesnika o pravima koja mu pripadaju prema Zakonu o socijalnoj skrbi, uputiti ga o traženju psihološke podrške, u slučaju pojave nuspojava uputiti komu i gdje se može javiti.

Kvaliteta života onkoloških bolesnika narušena je samom dijagnozom maligne bolesti sve ono što slijedi: liječenje, nuspojave, dugotrajno bolovanje, mogući gubitak socijalnog kontakata dodatno ju narušava.

Mi kao zdravstveni djelatnici, profesionalci možemo učinit bar „mali dio” za naše pacijente, kako bi im olakšali novonastalu situaciju, a kvalitetu života održali na što višoj razini.

Danijela - med. sestra